

κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Baumbast, R και Secretary of State for the Home Department, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 18 ΕΚ και 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, F. Macken (εισηγητή), N. Colneric και S. von Bahr, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, B. Σκουρή, J. N. Cunha Rodrigues και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Τα τέκνα πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που εγκαταστάθηκαν σε κράτος μέλος όταν ο γονέας τους ασκούσε δικαιώματα διαμονής ως διακινούμενος εργαζόμενος σε αυτό το κράτος μέλος έχουν δικαίωμα διαμονής εκεί προκειμένου να συνεχίσουν να παρακολουθούν εκεί μαθήματα γενικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας. Το γεγονός ότι οι γονείς των σχετικών τέκνων διαζεύχθηκαν εν τω μεταξύ, το γεγονός ότι μόνον ο ένας από τους γονείς είναι πολίτης της Ενώσεως και ο γονέας αυτός δεν είναι πλέον διακινούμενος εργαζόμενος στο κράτος μέλος υποδοχής ή το γεγονός ότι τα τέκνα δεν είναι τα ίδια πολίτες της Ενώσεως ουδεμία επιρροή ασκούν εν προκειμένω.*
- 2) *Όταν τα τέκνα έχουν δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής για να παρακολουθήσουν εκεί μαθήματα γενικής εκπαίδευσης σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 1612/68, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει στον γονέα που όντως έχει την επιμέλεια των τέκνων αυτών, ασχέτως της ιθαγένειάς του, να διαμείνει με αυτά για να διευκολύνει την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, παρά το γεγονός ότι οι γονείς έχουν εν τω μεταξύ διαζευχθεί ή το γεγονός ότι ο γονέας που έχει την ιδιότητα του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν είναι πλέον διακινούμενος εργαζόμενος στο κράτος μέλος υποδοχής.*
- 3) *Ο πολίτης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που δεν έχει πλέον στο κράτος μέλος υποδοχής δικαίωμα διαμονής ως διακινούμενος εργαζόμενος δύναται, υπό την ιδιότητα του πολίτη της Ενώσεως, να τύχει εκεί δικαιώματος διαμονής κατόπιν άμεσης εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΕΚ. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού εξαρτάται από τους περιορισμούς και τις προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής, αλλά οι αρμόδιες αρχές και, εν ανάγκη, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να μεριμνούν προκειμένου η εφαρμογή των εν λόγω περιορισμών και προϋποθέσεων να γίνεται τηρουμένων των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου και ιδίως της αρχής της αναλογικότητας.*

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-471/99 (αίτηση του Sozialgericht Nürnberg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández κατά Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse (¹)

(«Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 77 και 78 — Δικαιούχοι συντάξεων βάσει της νομοθεσίας πλειόνων κρατών μελών — Δικαιούχοι συντάξεων βάσει συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως μεταξύ κρατών μελών προγενέστερης της προσχωρήσεως στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Παροχές για συντηρούμενα από δικαιούχους συντάξεων τέκνα και για ορφανά δικαιούχων συντάξεων — Δικαίωμα για τη λήψη οικογενειακών παροχών με επιβάρυνση του αρμόδιου φορέα κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας — Προϋποθέσεις γενέσεως»)

(2002/C 274/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-471/99, με αντικείμενο αίτηση του Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández και Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους F. Macken, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), R. Schintgen, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 24 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, αυτού, πρέπει να ερμηνευθούν

υπό την έννοια ότι ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας του δικαιούχου συντάξεως γήρατος ή αναπηρίας ή της κατοικίας των ορφανών αποθανόντος μισθωτού δεν υποχρεούται να χορηγεί σε ενδιαφερομένους παροχές για συντηρούμενα τέκνα ή για ορφανά οσάκις δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας για τη χορήγηση των παροχών αυτών και οσάκις το δικαίωμα του δικαιούχου της συντάξεως ή εκείνο των ορφανών του αποθανόντος μισθωτού δεν έχει γεννηθεί, στο άλλο κράτος μέλος, βάσει μόνον της νομοθεσίας του κράτους μέλους αυτού. Πάντως, σε μια τέτοια περίπτωση το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν, παρά ταύτα, σε μια τέτοια περίπτωση, ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας μπορεί να υποχρεωθεί να χορηγήσει τις εν λόγω παροχές βάσει συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσας μεταξύ των δύο οικείων κρατών μελών και ενσωματωθείσας στο εθνικό τους δίκαιο πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, οσάκις οι ενδιαφερόμενοι έχουν κεκτημένο δικαίωμα για την εξακολούθηση της εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως και μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού αυτού.

(¹) EE C 122 της 29.4.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-498/99 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Town & County Factors Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Τυχερό παιχνίδι στο οποίο ο διοργανωτής αναλαμβάνει ηθική μόνο δέσμευση — Βάση επιβολής του φόρου»)

(2002/C 274/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-498/99, με αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Town & County Factors Ltd και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 1, 6, παράγραφος 1, και 11, Α, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την

N. Colneric, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, τους C. Gulmann, J.-P. Puisseochet, R. Schintgen (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας, από την οποία όμως δεν απορρέουν υποχρεώσεις των οποίων η εκτέλεση μπορεί να ζητηθεί δικαστικώς, για τον λόγο ότι έχει συμφωνηθεί ότι ο παρέχων υπηρεσίες αναλαμβάνει μόνον ηθική δέσμευση για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, συνιστά πράξη υποκείμενη στον φόρο προστιθέμενης αξίας.
- 2) Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι βάση επιβολής του φόρου για τα τυχερά παιχνίδια είναι το συνολικό ποσό που εισέπραξε ο διοργανωτής του παιχνιδιού, εφόσον αυτός μπορεί να διαθέσει το ποσό αυτό κατά το δοκούν.

(¹) EE C 47 της 19.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-513/99 (αίτηση του korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Concordia Bus Finland Oy Ab κατά Helsingin kaurunki, HKL-Bussiliikenne** (¹)

(«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 92/38/ΕΟΚ — Δήμος ενεργών ως αναθέτων φορέας ο οποίος οργανώνει τις υπηρεσίες μεταφοράς με λεωφορείο και του οποίου μια ανεξάρτητη οικονομικά μονάδα μετέχει στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών υποβάλλοντας προσφορά — Συνεκτίμηση κριτηρίων σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος προκειμένου να καθορισθεί η πλέον συμφέρουσα οικονομικά προσφορά — Επιτρεπτή όταν η δημοτική μονάδα που υπέβαλε προσφορά πληροί ευκολότερα τα κριτήρια αυτά»)

(2002/C 274/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-513/99, με αντικείμενο αίτηση του korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν